

la chute; 18. туряне искуственны —, prosth se dentaire *f*; 19. рѣдъ — въ уста, *fig.* le r telier *ou* dentier; 20. скърцане —, grincement de dents; *m*; 21. скърцамъ —, *va.* grincer les dents, 22. удряне съ —, la dent e; 23. врѣзвамъ —, *va.* denteler; 24. съ хубавы —, bien endent e.

Зѣбиста вила (харпунъ), *sf.* la varge.

Зѣбисто длето, *sn.* le riflard.

Зѣбистъ, *adj.* dent  et dentel .

Зѣль, *adj.* aust re; **зѣль**, *adv.* -ment; 1. s v re, opini tre, dur, violent, terrible, fureux; 2. farouche, f r o e, barbare, mali eux, malin, mauvais, m chant; 3. d vorant *et* -rateur, immis ricordieux, âpre, atroce, amer, vert, f lou, sanguinaire, h ard, pervers, v h ement, rigide, rigoreux, rude, miserable; 4. *fig.* r che, incl m nt, piquant, mar tre.

— **духъ**, *sn.* Myth. la lamie.

— **критикъ**, *sn.* un hypercritique.

— **човѣкъ**, *sn.* un eroque-mitaine; || *fig.* un tison d'enfer, un corsaire, un tigre.

Зѣменосецъ (съвѣздie), *sm.* Astr. la Serpentaire et Ophiucus *m.*

Зѣмска линійка, *sf.* Typ. le trembl .

— **пжтека** (въ гора), *sf.* la tortille et tortill re.

— **трѣва**, *sf. plante*, la serpentaire.

Зѣмско гродzie, *sn. plante*, la blette ou bl te, aigrelle de marais, *f.*

Зѣмеки езыкъ (у конь исплѣщенъ), *sm.* langue serpentine *f*; || —, *plante*, l'ophiglosse *ou* langue de serpent, *m.*

— **запъртакъ**, *sm.* insecte, le clopotre; -таченъ, de clopotre. [bre —, *sm.*

— **мраморъ** (офитъ), *sm.* l'ophite et mar-

— **плушковъ**, *sm. mollusque*, la limace et limas *m.*

Зѣмче, *sn.* le serpenteau, le couleuvreau.

Зѣмя, *sf. reptile*, le serpent, le couleuvre; 1. *Blas.* la givre; 2. **лжекава** —, serpent à lunettes; 3. свирлива —, serpent à sonnettes; 4. описание -ми, l'ophiologie et ophio-

graphie *f*; 5. уптытомевачъ на -ми (въ Египетъ), un psylle.

И

II.

Игралии

Игіена (наука за варедене здраве), *sf.* Hygi ne *f.* [гигиеникъ]

Игіенически (здравевардителенъ), *adj.* hygi nique.

Игла, *sf.* l'aiguille *f*,  pingle *f*,  pine *f*; 1. (на окъ), l'aiguille *f*; 2. (чистилка), Artil. la d gorgeoir; 3. игра на -глы (дѣтинска), la poussette.

Игларь (майсторъ и търговецъ), *ка*, *s.*  pinglier,  re. [aiguille.]

Иглинарникъ, *sm.* l' tui *m*; || Chir. le porteur.

Иглинарница, *sf.* l'aiguillier *m*, affuent *m.*

Иглино ухо, *sn.* le chas.

Иглица, *sf.* poisson, l'aiguille *f.*

Игличена, *sf. plante*, l'ang lique *f.*

Игловатъ, *adj.* Bot. acc reux, aciculaire.

Иглообразенъ, *adj.* aiguill ; || Bot. aciculaire.

Иглястъ, *adj.* aiguille.

Игра, *sf.* le jeu; 1. (въ думытѣ), jeu de mots; 2. държъ —, *va.* t per; 3. замысловита —, jeu d'esprit; 4. (на книги), jeu de cartes; || видъ —, le 'hoca'; 5. (съ малко пары), le joureau; 6. подпомагамъ -та, *va.* corriger la fortune; 7. (съ прости въ Италия), la mourre; 8. (съ три камачета), le passe-dix.

Игралика, *sf. fam.* l'amusement *f*; 1. pl. -кы, la bimbeloterie; 2. *fig.* les colifichets *m*; 3. *fam.* les affiques *m*; 4. *pop.* l'affutau *m.*

Игралина въртѣжка, *sf.* le toton.

— книга (и пары за-), *sf.* la carte; || фабрика за -ги, la carterie.

— кѫща, *sf.* le brelan.

Ивнички и Лентареки занѣть, *sm.* la tissuterie.

Ивничарь, *ка*, *s.* un aiguillettier; 1. (жкачъ), rubanier,  re; 2. (лентаръ), un tissutier; 3. (майсторъ), un blondier.

Ивнichenъ гланѣсть (корделла), *sm.* ver solitaire *ou* tenia.

Ивнична звѣзда *sf.* la cocarde (*voy.* Кокарда).

— основа, *sf.* le toile.